Consultes i participació pública a la versió inicial del Pla d'Acció Territorial de l'Àrea Funcional de Castelló.

Propostes i comentaris en fase de consultes.

Introducció

L'Associació Cultural i Medi Ambiental Arrels (en endavant Arrels), una vegada analitzada la versió inicial del Pla d'Acció Territorial de l'Àrea Funcional de Castelló (en endavant PAT), exercint el seu dret de Participació Pública, presenta les següents esmenes, comentaris i propostes dins de la fase de consultes i participació pública, reservant-se el dret a presentar les al·legacions oportunes en la fase d'exposició pública d'aquesta norma arribat el moment i en funció del seu redactat final.

Comentaris inicials.

Al llarg del present escrit, qüestionem i reflexionem sobre el contingut del PAT d'una manera crítica però sempre amb un caire i esperit constructiu. De fet, des d'Arrels considerem vital la definició d'estratègies territorials de futur sostenibles en el temps i compatible amb l'entorn, el medi ambient, la biodiversitat, ... assumint que és el esser humà el principal modificador d'hàbitats que originalment mantenen un equilibri en el planeta.
El fet de plantejar una estratègia PAT, ja és un fort avanç respecte a la situació anterior d'indefensió del territori i de les activitats que es duen a terme en ell; ja que fins ara la visió que des dels municipis es té és excessivament simple, plantejant així activitats i propostes amb impacte ambiental o territorial com si la vida començara i finalitzara en el terme municipal; obviant així la seua incidència en la resta del territori, tractant-lo com si foren «externalitats».
Ara bé, si ve denota una implicació política de primer ordre, al mateix temps genera una responsabilitat directa en quant al contingut del PAT, el qual ha de ser crític, i ha de servir com a estratègia vinculant per al desenvolupament urbanístic i social de les Comarques del Nord, concretament l'àrea funcional de Castelló i una protecció i millora del medi ambient.
Des d'Arrels partint d'aquest suport al disseny del PAT, volem fer unes aportacions que considerem imprescindibles per a que l'estratègia siga una norma útil per al territori des dels diferents perspectives i vessants.

En quant a la part tècnica de l'Estratègia PAT

La part tècnica s'ha basat en un creixement poblacional acumulat d'un 1% anual, quan actualment estem aproximadament en el 0,25%. No hi ha cap informe tècnic que avale el que s'agafe una dada de partida d'un 1%.

Per la qual cosa, aquest PAT parteix d'unes dades que són totalment arbitràries i sense cap fonament tècnic o científic; estant sobredimensionat en vora quatre vegades en quant a les previsions urbanístiques de creació de sòl.

La província de Castelló és la província de l'Estat Espanyol amb més mercat immobiliari pendent de donar-se ús com a residencial.

S'estava creixent tres vegades més en sòl que en població, i això ha fet que es dispose d'un stock desmessurat.

Actualment segons el PAT, els municipis afectats per l'Estratègia acumulen 4.000 hectàrees de sòl classificat industrial i terciari sense ús. Per la qual cosa no té cap sentit plantejar qualsevol creixement que no estiga plenament justificat.

Cal anar cap a un model que plantege una transformació de l'urbanisme d'uns sectors o d'un tipus d'equipaments a uns altres; però no la de crear més sòl industrial i l'altre deixar-lo abandonat, si no una transformació del que existeix cap a uns altes usos diferents.

Per la qual cosa es dona massa llibertat a l'hora de dissenyar nous parcs industrials o l'ampliació dels actuals.

En quant a la ramaderia intensiva i les macrogranges

Tot i que el PAT assenyala la manera de poder obtindre llicències per a dur a terme noves activitats en el territori (diferents segons la tipificació del sol i de si es tractat d'una unitat paisatgística o una altra), no defineix criteris o sectors que per la seua baixa sostenibilitat deurien quedar prohibits d'entrada.

Utilitzar el territori per a ramaderia intensiva i les macrogranges, xoca frontalment amb tota la filosofia de l'Estratègia, així com amb les noves directrius europees que aposten per la proximitat i diversificació.

És molt complicat garantir la integració ambiental i paisatgística d'una explotació ramadera intensiva amb el PAT, per la qual cosa, cal limitar d'entrada aquest tipus d'activitats que no serveixen per promocionar la sostenibilitat, ni la fixació de població en l'interior ni per a l'economia circular ni per a res que no siga un lucre empresarial (normalment en poques mans) en detriment del territori, del paisatge i del subsòl (que sol quedar contaminat) i que a més requeriexen de molts recursos com per exemple l'aigua.

En quant a les DIC existents

Evitar l'ampliació i la pròrroga de DICs que no resulten compatibles amb la regulació del PAT. Cal entendre que fins ara cap Administració Pública havia qüestionat els usos del territori amb perspectiva supramunicipal com és el cas de l'Àrea Funcional de Castelló.

Algunes activitats implantades en el territori són clarament incompatibles amb el PAT, per la qual cosa és fa necessari fer un seguiment de les mateixes en totes les seues condicions i qüestionar la renovació o ampliació d'aquestes en quant a la seua incompatibilitat amb el PAT.

Així mateix també cal fer una revisió de totes les DIC vigents per conèixer les característiques de les mateixes i poder fer un control i seguiment de les mateixes per garantir el compliment de les condicions amb la que l'activitat ha sigut adjudicatària de la DIC.

També es fa necessari potenciar i promocionar totes les vinculacions de recuperació ambiental d'aquells elements que ja han arribat a la seua concussió segons la DIC amb la que compta.

En quant a les noves oportunitats professionals

La infraestructura verda i la gestió del territori que planteja el PAT, obri la porta a noves oportunitats laborals que requeriran d'accions formatives. Aquest tipus d'estratègies estan sent cada vegada més adoptades a la gestió del territori en la gran majoria de països europeus així com d'altres continents. És per això que amb totes les diferències que puguen existir, els principis, la filosofia i el mètode científic que hi ha darrere és molt semblant.

Aquesta nova manera d'entendre el territori, el paisatge, els connectors ecològics, les finestres ecològiques, la compatibilitat dels diferents usos del territori, la gestió del mateix i un llarg etcètera, dóna peu a plantejar-ser seriosament la creació de cicles formatius en aquests àmbits. A l'igual que actualment es fan amb cícles formatius (grau mitjà i superior) en agricultura ecològica i en agroforestal, un tercer cicle en aquest sentit seria de gran valor. No només com a formació, si no com a estímul per fixar població en l'interior creant una nova cultura en la gestió del territori (no únicament sector primari) que de la mà de l'estratègia del PAT, podria ser un catalitzador en la generació d'ocupació estable, formada i de qualitat en l'interior de la província i no únicament en l'àrea compresa pel PAT de Castelló.

Impulsar i fixar opcions formatives i centres de Formació Professional relacionades amb el manteniment i gestió del paisatge en el medi rural i poblacions en risc de despoblament.

En quant a la incentivació de l'activitat agrícola

Precisament la protecció treballa en la línia d'incentivar o tindre certa cura amb el sector primari sobre tot el vinculat amb l'agricultura. És més, considerem que es posa molt de perfil a l'hora d'orientar les característiques que puguen tindre aquests cultius i la seua pròpia incidència en el territori, el subsòl, els aqüífers, la biodiversitat, … Ja que en cap moment al llarg de tot el document es limiten usos o especificitats d'aquest potencial sector primari a desenvolupar, una vegada més fent creure que el que hi hagin cultius de color verd, siga sinònim de la biodiversitat i corredors ecològics del que el PAT tant presumeix.
A més, en cap moment es prohibeix ni es posen límits a cultius que poguessin tindre característiques nocives per al paisatge i la biodiversitat com són els OMG (Organismes Modificats Genèticament).

En quant a l'absència d'estudis econòmics per a l'adaptació dels municipis a aquesta nova normativa

Un efecte tangible de que el PAT és excessivament continuista és precisament que els municipis als que afecta, sobretot els més grans (que tenen un major nombre d'unitats diferents de catalogació del sol i dels seus usos), no tenen una repercussió econòmica negativa per poder adaptar-se a aquest nou marc normatiu.
Indistintament de com es regulen des del Consell la resta d'àrees que puguen tindre una incidencia directa en el PAT (amb el suport polític que no necessàriament normatiu), els municipis afectats no són susceptibles de patir econòmicament la seua adaptació; y tenint en compte en la majoria dels casos els usos insostenibles que s'han potenciat durant les darreres dècades, constata el fet d'una homologació del model preexistent "maquillant-lo" per a que amb certs matisos es perpetue de manera continuista.

En quant a l'afecció dels ports a la costa (cas d'Almassora)

El que els habitatges construïts compten amb els serveis bàsics recollits en la corresponent normativa, no és sinònim de que es tracten de zones degradades des del mateix moment en el que es va promocionar la seua catalogació cap a sol urbanitzable i posteriorment urbà. La degradació continua per l'ampliació del port de Castelló, era científicament coneguda amb anterioritat i un efecte col·lateral totalment normal. El canvi climàtic i la seua afecció al medi marí encara que també conegudes, requereixen d'un major temps per conèixer els seus efectes sobre el territori i més concretament sobre el sòl urbà. Ara bé, els efectes de construir de manera colindant al polígon petroquímic del Serrallo en un moment en el que encara estava en vigor el Raminp i que el seu propi PEE (Pla Exterior d'Emergències) contempla uns efectes 100% devastadors en cas d'accident i a més a més amb unes constants emissions de gasos totalment perceptibles per l'olfacte humà des de que estava catalogat com a rústic; són elements que amb la utilització de "degradat" s'està sent excessivament condescendent amb una realitat constatada durant dècades.

En quant a la quantitat de sòl industrial i terciari (urbanitzat i urbanitzable al municipi d'Almassora)

Els polígons industrials ubicats entre la CV-10 i la N340a es troben infrautilitzats i amb importants extensions pendents de consolidació industrial. Això junt a la potencial dinamització i reconversió de polígons industrials altament consolidats, col·loquen al municipi d'Almassora amb una capacitat industrial altament important en comparació amb la seua extensió, la seua població i la compatibilitat amb altres sectors econòmics com són el sector primari, sector serveis i un sector ambiental encara pendent d'impulsar i que aquest PAT no acaba de definir explícitament com a estratègia de desenvolupament sostenible de futur.

En quant al polígon petroquímic El Serrallo de Castelló i la seua afecció al territori

El perímetre de protecció recollit al PAT és clarament insuficient i denota un desconeixement preocupant del territori que es pretén ordenar, ja que si bé podria ser considerat com un perímetre de mínims en quant al sòl es refereix (capa edafològica del terreny); qualsevol accident dins d'aquest polígon petroquímic, tindria potencials efectes devastadors a varis quilòmetres de radi tal i com contempla el PEE que es troba al Centre de Coordinació d'Emergències de l'Eliana.

El PEE del Polígon petroquímic del Serrallo contempla fins a distàncies de seguretat de 2800 metres, en canvi el PAT no impedeix el desenvolupament urbanístic de zones que encara no són urbanitzables i es troben dins d'aquest perímetre.

Només cal passejar qualsevol nit per les zones residencials dels voltants (Platja d'Almassora) per poder percebre els gasos COV que provenen d'aquest polígon petroquímic quan presumptament està funcionant de maner correcta i amb les mesures de protecció ambiental que recullen la norma (cosa que per una altra banda ningú pot creure cert si realment a trepitjat el territori).

Aquest PAT no tracta la contaminació (controlada o no) que puguen fer les diferents instal·lacions ubicades al territori, si no la compatibilitat entre els diferents usos (entre d'altres). Arribat aquest punt, és totalment insostenible i injustificable la compatibilitat que aquest PAT vol dur a terme entre les zones urbanes residencials i el polígon petroquímic del Serrallo ubicat a escassos metres.

No és competència d'aquesta Direcció General discernir què va ser primer si la gallina o l'ou; què va ser el primer si l'autorització d'un polígon petroquímic (i posteriorment les constants ampliacions) o l'autorització per construir cases i admetre-les dins d'ordenació urbana o el tercer cas: Impulsar la creació de sòl urbà residencial a escassos metres.

El que sí ha de buscar aquesta estratègia PAT és amb la foto fixa que es troba en el territori, marcar directrius de present i futur del territori, assenyalar aquells defectes o mancances (com la incompatibilitat d'un ús petroquímic al costat d'una llar) i definir dins de les seues competències les zones a protegir, la interrelació existent entre els diferents usos del sòl i finalment marcar una estratègia de present i futur.

A l'article 34.1 es parla del perímetre de protecció de risc químic de 500 metres, que és clarament insuficient per no dir un insult a la intel·ligència; només cal veure els efectes reals d'un xicotet accident en un polígon de característiques semblants com el de Tarragona al gener del 2020.

CIF: G-44519601

info@somarrels.org ***www.somarrels.org***

Seu Social: c/ Calvari, 22 pta 14
12592 Xilxes (Castelló)

Àrea real d'afecció d'un accident petroquímic de baixa intensitat.

En aquest mateix article 34 es parlen dels usos permesos en aquest perímetre de protecció, es deixa una porta oberta a futures ampliacions de les activitats potencialment perilloses que es desenvolupen en aquest polígon industrial, les quals, en cas de dur-se a terme, tornarien a modificar les afeccions als nuclis poblacionals del Grau de Castelló, Castelló, Platja d'Almassora i Almassora. En vegada de posar un límit al creixement, es permet continuar amb un creixement urbanístic residencial i industrial al mateix temps. Avalant de nou el que ha passat en el territori valencià (i més concretament en La Plana de Castelló) des de fa moltes dècades i que ens ha dut a la situació en la que ens trobem.
Apreciem una manca de voluntat a l'hora de resoldre problemes endèmics i històrics, posant al mateix nivell els interessos particulars vs l'interès general.

En quant a la degradació de la costa d'Almassora

En quant al tram de costa que va des del Millars fins al port de Castelló, dins la memòria del PAT es considera una zona molt degradada tant pel polígon petroquímic com pel Port de Castelló i les seues constants ampliacions.
En aquest punt coincidim amb el PAT en quant als motius pels quals es troba en aquesta degradació. És per això que una vegada reconegudes les causes, cal donar solucions i respostes i aquesta estratègia és excessivament laxa en aquest sentit. Com abans ja hem fet menció al polígon petroquímic, la seua afecció i la manca de resposta per les diferents administracions públiques; ara li toca el torn al Port de Castelló.

Trobem a faltar l'impuls de solucions a la degradació constant deguda directament al Port de Castelló. En aquest punt considerem vital que aquest PAT contemple l'estat actual dels diferents ports dels municipis que formen part de l'estratègia (com per exemple el Port de Borriana, entre d'altres) i s'aborden normativament solucions sostenibles de present així com afrontar hipotètiques ampliacions o modificacions.

L'afecció d'un Port, com a infraestructura que es du a terme a la mar; és constant i permanent afectant a varis quilòmetres de costa sobretot cap al sud de la infraestructura. Això serà totalment al marge de l'ús que es puga fer de dit port, el qual podrà agreujar encara més aquesta afecció purament física i del flux marí.

Una vegada assumida (com no pot ser d'una altra manera) l'afecció permanents d'aquestes infraestructures a la resta de la costa (per delimitar segons el port i l'actuació que corresponga); cal generar recursos econòmics que permetin anul·lar aquest impacte. Possibles vies de finançament podrien ser els cànons que actualment es paguen (impost estatal) o bé generar de nous i així posar fí a aquesta assumpció constant d'externalitats per part del territori, el paisatge i la biodiversitat.

No és obligació d'aquest PAT tractar qüestions econòmiques però sí de compatibilitat d'usos del territori i la gestió dels mateixos.

Sobre els valors ambientals a les zones no urbanitzades afectades pel riu Millars

El valor ambiental comprés pels municipis afectats pel riu Millars, tal i com figura als diferents annexos del propi PAT, és incompatible amb la baixa protecció.

Es tracta d'una zona agrícola de regadiu de gran interès ecològic, que transcorre des del Grau de Castelló fins a Borriana. Indistintament de les figures de protecció o dels usos marcats per a eixes zones (diferents catalogacions com per exemple la zona agrícola al voltant del Serrallo o la zona agrícola al voltant de les Goles del Millars).

Pel Nord, els sòls presenten valors ambientals dignes de protecció.

Cal augmentar les figures de protecció per aquesta zona i aconseguir la seua millora ambiental. Així mateix és imprescindible entendre i regular normativament i dotar-la d'una nova cultura agrícola més respectuosa amb el medi; ja que es tracta d'una zona vinculada al Paisatge Protegit de les Goles del Millars amb un valor ambiental cada vegada més gran des de que es va aconseguir la protecció tant perseguida per moviments socials com és la Colla Ecologista d'Almassora.

Sobre l'impuls urbanístic de la Platja d'Almassora

Els ecologistes tenim la consciència tranquil·la, ja que des de fa dècades estem advertint i denunciant la insostenibilitat i incongruència de fer créixer el polígon petroquímic (principalment UBE, BP Coque, CLH i Iberdrola) al mateix temps que es feia créixer el sol urbà residencial a

escassos metres del polígon. Forma part de la miopia dels polítics de torn (alguns amb interessos creuats) pensant que el món comença i acaba al terme municipal; amb el vist i plau d'administracions supramunicipals que «*vaja vostè a saber per què*» ho han donat per bo inclús impulsat en alguna ocasió.
El RAMINP, una de les poques lleis creades en l'època franquista amb clara vocació d'interès públic, va ser derogada per l'actual llei de qualitat de l'aire. El primer indicava unes distàncies mínimes per separar usos del territori, mentre que la segona, ho deixa en mans de les MTD i elimina qualsevol distància física de seguretat.

Ara ens trobem amb habitatges «legals» però sempre supeditat a que activitats privades no deixen de funcionar bé tots els dies, sempre. Creuant els dits. La pròpia Constitució Espanyola parla de la indefensió i de les garanties. Però quines garanties per al valor suprem que és la vida tenim amb aquest model? Quina és la defensa amb la que comptem? Els poders públics han de ser capaços de donar resposta i resoldre aquestes incompatibilitats en el territori.
És per això a que animem a que aquest PAT marque normativament el camí per resoldre no únicament el problema dels habitatges d'Almassora si no el de tots aquells que es puguen trobar en situacions semblants. El que segons les condicions puguen quedar fora d'ordenació, encara que insuficient, pot ser un primer pas. Problemes generats per ajuntaments que veuen en l'urbanisme una font d'ingressos , ara cal que siguen resolts per l'Administració Autonòmica.

En quant a la incentivació agrícola

Creiem fermament que el sector primari, sobre tot l'agricultura, ha de ser un dels pilars fonamentals cap a un model territorial sostenible i de futur. El sector primari no pot quedar relegat a la marginalitat, ja que no només històricament ha format part de la nostra relació amb el territori, si no que és fonamental per a poder garantir una sobirania alimentària. Són els poder públics i aquest PAT concretament, instruments necessaris per posar en valor aquest sector primari dins d'una estratègia paisatgística, que a més faci de connectors ecològics, involucrant així l'estratègia PATIVEL.
És imperatiu fer una aposta per la promoció agrícola com a sector de múltiples valors:

- Fixació de sòl i territori. Mantenint una qualitat edafològica de primer nivell que permeta tindre, mantindre i recuperar la fertilitat dels sols.
- Element de fixació poblacional en l'interior. Amb unes explotacions agràries tradicionals i de productes i biodiversitat compatible amb el territori a definir.
- Element paisatgístic. Que serveixi per complir la seua funció ambiental amb una promoció turística en creixement.
- Promoció de l'agricultura ecològica de l'Economia Circular. Podent així donar compliment a les darreres normes aprovades per la Generalitat en aquests àmbits.
- Protecció de les aigües subterrànies. Científicament queda reconeguda la relació entre un bon ús del sòl agrícola amb la qualitat de les aigües subterrànies que acaben sent destinades per al propi consum humà i per al manteniment i millora dels ecosistemes.
- Lluita contra la pèrdua de sòl fèrtil. Apostant per usos agrícoles que descarten agroquímics.
- Desincentivació de monocultius en pro d'una major qualitat ambiental i biodiversitat que permetin conjugar criteris de sostenibilitat.
- Recuperació i posada en valor dels elements etnològics i culturals arrelats al territori i fortament vinculats amb l'agricultura.
- Minimitzar l'aposta per la ramaderia pels seus propis criteris d'insostenibilitat ambiental, apostant per les explotacions de baixa densitat i amb criteris de producció ecològica.

En quant a les extraccions mineres

La majoria de les extraccions mineres que actualment es troben dins de l'àrea d'incidència del PAT, s'emmarquen baix la figura DIC.
La majoria d'aquestes indústries extractives són mines del tipus cel obert i, mentre duren les concesions cap administració pública vetlla o tutela els treballs extractors que es duen a terme. No únicament la manera d'extracció i pre-procés en la pròpia mina, si no aspectes tant bàsics com:

- Limitacions exactes dels perímetres que marquen la concessió.
- Pla de recuperació ambiental de les zones ja explotades.
- Participació de l'administració autonòmica i/o local en la pressa de decisions i control de les tasque de recuperació ambiental.
- Aval (si s'escau) per l'import de la recuperació ambiental a dur a terme al final de la concessió. Així com revisió dels treballa a dur a terme en la recuperació i dels seus imports.

També es troben a faltar en la present estratègia, mecanismes de control que prioritzen l'interès general vers el particular.

Resumint, es concedeix una llicència (baix la figura que corresponga) i es produeix una desatenció sobre tots els treballs d'explotació minera fins que l'empresa done per finalitzada l'activitat, moment en el qual, es planteja (i no sempre) una recuperació ambiental que dista molt de les necessitats ambientals del territori i que s'allunyen dels objectius del PAT.

Destaquem la importància de fer els seguiments oportuns durant l'explotació per evitar que es puguen donar episodis de contaminació del subsòl o la implantació d'abocadors no autoritzats per així crear volum (o el que és pitjor negoci alegal)

Considerem necessari un control exhaustiu d'aquest tipus d'indústries i de les llicències tant les futures com les atorgades amb anterioritat. Així mateix es fa molt necessària que les actuacions orientades a la recuperació ambiental vagin co-tutelades per les administracions públiques i entitats amb experiència en el territori; amb l'objectiu de garantir una curada explotació i una posada en valor segons les fases d'explotació que faci que es puguen incorporar i connectar amb la Infraestructura Verda Territorial a la que aspira el PAT.

En el sòl industrial reservat no queda reflectit i+d+i per a la recuperació i reintroducció en la cadena productiva els materials miners provinents d'extraccions i d'enderrocs, apostant-se clarament per una constant ampliació de la indústria minera en detriment de models productius compatibles amb el territori.

És per això que cal restringir l'atorgament de noves llicències d'activitat en aquest sentit, estudiant l'oportunitat de la mateixa i les possibles alternatives per aconseguir matèries primeres equivalents.

Reforcem la idea de que les actuacions ambientals de recuperació del sòl de les zones o fases ja explotades per la indústria minera segons consta a les oportunes llicències, han de ser per aportar valor ambiental, paisatgístic i biodiversitat per aportar aquest territori a la Infraestructura Verda Urbana, la qual ha de connectar amb la Infraestructura Verda Territorial.

En quant a les Infraestructures Verdes Urbanes

Cal buscar fórmules per a premiar i primar les Infraestructures Verdes Urbanes existents i la creació de noves, per a connectar-les amb la Infraestructura Verda Territorial.
Fent un símil, al igual que ampliem la xarxa de carreteres per a poder donar una major cobertura al territori, primar d'alguna manera als municipis que vulguin fer treballs en aquest sentit. Alguns exemples podrien ser mitjançant línies de subvenció, de manera normativa, col·laboració i suport mutu, ... Sempre amb la finalitat de que hi hagi una major cohesió i un major nombre d'Infraestructures Verdes. En definitiva, fomentar la inversió municipal en paisatge.

En quant a les infraestructures pel transport d'energia

El PAT no contempla la manera d'afrontar l'aparició de noves infraestructures pel transport d'energia. Si bé sí gasta tot un apartat en fer menció a la instal·lació d'infraestructures generadores d'energia i com aquestes s'han de potenciar (o limitar) i integrar en el paisatge i el territori; no fa cap menció explícita a la manera de transportar aquesta energia.

Al mateix temps, el PAT reconeix la importància que el sector energètic verd ha de tindre de cara al present i futur. Entre aquest tipus de generació d'energia verda, tenim aquelles que es concentren en llocs amb una forta producció (parcs eòlics o en breu hidrògen). Indistintament del que des d'Arrels puguem pensar per aquesta concentració que gens afavoreix la democratització de l'energia, entenem que la nostra aportació en aquest moment de consultes del PAT ha d'anar en la línia de com es podran organitzar aquestes grans infraestructures per transportar l'energia.

En quant a la MAT (Molt Alta Tensió), ens oposem radicalment a qualsevol infraestructura que puga servir per donar servei a aquest exagerat transport d'energia que abslutament res té a veure amb la sostenibilitat ni amb la sobirania energètica; tot el contrari, són infraestructures que trenquen literalment el territori i hipotequen molts altres sectors socials, econòmics i industrials en benefici de grans empreses i moviments especulatius.

El mateix passa amb infraestructures subterrànies per al transport de gas o altres productes semblants (gasoductes)

En definitiva, trobem a faltar una anàlisi de com tractar aquest tipus de transport que presumiblement es pot donar en períodes de temps curts i que obligatòriament tindran una afecció important (en molts casos irreversible) en molts aspectes de l'estratègia.

En quant a la incorporació de tanques dissuasòries dins de les zones agrícoles

El present PAT no contempla regulació alguna per poder dur a terme tanques en zones agrícoles, rurals o unitats paisatgístiques. És necessari poder comptar amb una norma, procediment o protocol per definir si es fa necessària o no la instal·lació d'una tanca per protegir una parcel·la agrícola.

A més de definir si s'autoritza o no, cal marcar els criteris necessaris per poder mitigar els potencials perjudicis i al mateix temps garantir una mobilitat de la fauna pròpia de l'ecosistema o biodiversitat a preservar.

Cal al mateix temps garantir els processos de pol·linització de la flora i massa forestal que pogués estar en convivència amb els conreus a protegir.

L'autorització d'aquestes tanques han de dur les condicions de la mateixa així com els períodes de retirada per no tindre una afecció amb el moment del cultiu i així facilitar la lliure circulació i transhumància animal de manera compatible amb l'aprofitament agrícola.
Considerem que és imprescindible que els criteris vinguen donats per una administració supramunicipal, evitant així una inadequada instal·lació d'elements dissuasoris o de tancament i evitar així que es puguen utilitzar per a pràctiques de caça il·legal (exemple parany) o cinegètiques no autoritzades.

En quant a la franja de costa

La franja de Costa ha estat greument alterada a les darreres dècades (principalment degut als diferents booms i bombolles immobiliàries). Tot i així, encara conté uns valors ambientals que requereixen una profunda protecció.

A més es fa imprescindible una adaptació al canvi climàtic que perjudicarà molt notablement aquesta primera franja de Costa. Dit això el PATIVEL inicialment contemplava aquest tipus d'infraestructures verdes com imprescindibles per a un desenvolupament sostenible del territori.

Després de diverses modificacions el PATIVEL va baixar el seu llindar de protecció, autoritzant pràcticament tots els usos que tant particulars com empresarials.
El PAT va més enllà reduint la protecció encara més que el ja qüestionable resultat del PATIVEL en el seu resultat final aprovat.

Per la qual cosa l'aprovació del PAT sense donar cabuda d'una manera ferma i real a com a mínim el document final aprovat en el PATIVEL, ens torna una altra vegada més a fer una foto fixa de regularització de tota l'especulació urbanística i territorial allunyant-la dels interessos comuns de la societat i de la gestió del territori al País valencià. Prácticament el que fa es donar un aval territorial al model perpetrat a les darreres dècades.

En quant a les noves barreres projectades (Estació Intermodal i connexió ferroviària amb el Port de Castelló)

Cada vegada que es planteja un nou vial de transport, es produeix una greu afecció al territori pel que passa, generant barreres artificials que trenquen la continuïtat dels espais i de les finestres ambientals, però que a més augmenten els impactes negatius d'elements climatològics adversos.

Cal evitar la construcció de noves vies de comunicació, apostant per una millora (si s'escau) de les existents. El fet de dur a terme una nova infraestructura ferroviària que talle tot el terme d'Almassora, dificultarà complir els objectius del PAT.

El mateix passa amb l'estació intermodal a construir previsiblement en Vila-real. Cal dissenyar aquestes noves infraestructures no únicament amb criteris econòmics si no de sostenibilitat, de vertebració del territori i de manera compatible amb la present Estratègia.

Fent una analogia, s'ha d'entendre que cada vegada que es fa una nova via de comunicació, no s'està produint una nova artèria, si no una nova cicatriu.

En quant a noves infraestructures Camps de Golf

encara que el PAT vincula noves infraestructures con camps de golf a future, no entra en aquelles que encara sense desenvolupar, es troben en alguna fase administrativa més avançada. Per la qual cosa en el moment que estiga aprovat el PAT, encara es veurà perjudicada la situació actual degut a que serà aprovat en unes condicions, en les que la foto fixa ja no tindrà res a veure en la realitat. Això és degut a no qüestionar (limitar) desenvolupaments com per exemple Sant Gregori a Borriana.

Cal que aquesta estratègia avalue les necessitats reals en aquest tipus d'infraestructures amb una metodologia que contemple els esportistes existents en eixa disciplina, les instal·lacions ja existents dins de l'area d'afecció del PAT, la saturació de les mateixes, ...

De sobra és conegut el «modus operandi» dels àmbits especuladors, els quals no tenen el més mínim interès en eixa infraestructura esportiva, el que realment els mou per promocionar la seua construcció és el desenvolupament urbanístic residencial que duen parelles. Com s'ha comentat amb anterioritat, la font d'ingressos que suposa el creixement urbanístic a curt termini per a les arques municipals. Els moviments especulatius vinculats amb l'urbanisme són el veritable sentit d'aquests camps de golf.

De la mateixa manera que l'estratègia vol ordenar els usos del sòl amb criteris plenament compartits, volem denunciar la manca de resposta davant projectes que, encara que aprovats, són clarament contraproduents i inútils per a poder complir amb eixes finalitats d'ordenació del territori a nivell supramunicipal.

En quant al sòl urbanitzable o urbà en desús

Allà on les diferents circumstàncies (parlem clar la voràgine de la bombolla urbanística) ha deixat sol urbanitzable o urbà en desús, incentivar o instar normativament a un canvi a Terciari. En aquest casos és de vital importància recuperar el major nombre de zones verdes i paisatgístiques que potencialment pogueren estar dins d'aquests sòls a canviar d'urbà o urbanitzable a terciari.
Tot i que no és l'únic cas, sí tal vegada és el de major impacte i pot servir clarament com a exemple, ens referim al de Moncofa (Belcaire Sud).

En quant a la recàrrega d'aqüífers
Tot i que el PAT contempla els sòls crítics per a la recàrrega d'aqüífers, considerem que no els acaba de donar la importància que es mereixen com a generadors i acumuladors d'un bé tant important per als ecosistemes i per al desenvolupament humà com és l'aigua.

Cal adoptar un major nivell de vinculació en les zones de recàrrega, impulsant una agroecologia com a punt de partida, per al qual ha d'haver una interrelació entre les diferents Conselleries per garantir la viabilitat del sector.

Així mateix, aquells usos que deterioren la qualitat de les aigües freàtiques (ja siga per excés de nitrits, com per industries del segon sector), han de ser altament regulats i perseguits.
En aquest sentit l'ús de purins o de adobs provinents de processos de fermentació anaeròbics (digestators) han d'estar clarament regulats i analitzats en funció del sòl on pretenen ser utilitzats.

Cal fer complir les diferents directives europees i normatives tant estatals com de País Valencià en el sentit de no permetre l'explotació d'aqüífers de manera il·legal.

Xilxes, a 15 de gener de 2021

CIF: G-44519601

info@somarrels.org ***www.somarrels.org***

Seu Social: c/ Calvari, 22 pta 14
12592 Xilxes (Castelló)